

Nr. 1 – 2022

Menighetsblad for
Vevelstad
Velfjord/Tosen
Brønnøy sogn

Trekløvern

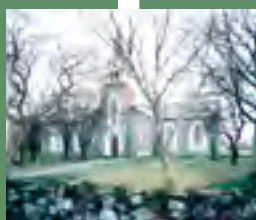

25. mars er Maria budskapsdag

*Alle kilder bryter frem i glede
når Maria synger om sin Herre,
og hun bøyer seg i tro og tillit.
Du være lovet Kristus!*

*Å, Maria, lær meg dine sanger!
Så jeg alltid elsker han som vandret
gjennom død og grav til lysets rike.
Du være lovet Kristus!*

Tekst Eyvind Skeie 1977. Gjengitt med tillatelse. Norsk Salmebok 130.

Redaktøren har ordet...

*“Treklover’n”
har fått statutter*

Vårt felles menighetsblad “Treklovern” har eksistert i mange år nå. Og vi har inntrykk av at folk setter pris på bladet og gjerne vil ha det i postkassene sine. Fra redaksjonens side vil jeg også si at det er en tilfredsstillelse å lage et produkt som mange har glede av. Samtidig ligger det en del arbeid bak. Og når tre menigheter skal samarbeide, så kan det også være krevende. Nå har de tre menighetene som eier

“Treklovern”, vedtatt det vi kan kalle statutter for bladet. Vi trykker dem her i sin helhet.

1. “Treklovern” er organ for Vevelstad, Velfjord/Tosen og Brønnøy menigheter og eies av menighetsrådene. Bladet kommer ut med 3-4 nummer i året.

2. Redaksjonen består av en representant for hver av de tre menighetene i tillegg til redaktøren og sekretæren som normalt er en kirkelig ansatt. Redaksjonsmedlemmene velges av menighetsrådene. Reda-

ktøren har et selvstendig ansvar for innholdet i bladet og er selv ansvarlig overfor menighetsrådene.

3. Det er ønskelig at bladets inntekter mest mulig dekker utgiftene. Det skjer gjennom annonser og frivillig abonnement. Et eventuelt underskudd dekkes av Brønnøy med 50%, Velfjord/Tosen med 25%, og Vevelstad med 25%.

E.B.

Theodora og Kristofora:

Med engleblikk...

Vi har tatt gull!

Kristofora: Er det ikke fantastisk! Vi har tatt et nytt gull!

Theodora: Unnskyld meg. Har VI tatt gull? Jeg går ut fra at det er vinterolympiaden du snakker om. Og der er vel vi to ikke med. Du vet da like godt som meg at vi sitter fast på denne albertavla og er svært lite egnet til sportslig aktivitet.

Kr.: Må du alltid være så seriøs? “Vi” betyr ikke oss to. Jeg mener Norge. Norge har tatt gull. Jeg har faktisk kommet ut av tellinga. Men jeg tror vi har flest medaljer av alle land som er med. Det er vel fantastisk. Ikke sant?

Th.: Joda. Det er fint at et lite land

som Norge kan gjøre det godt i en konkurranse der hele verden er med. Men vi to er jo ikke norske. Det vet du vel?

Kr.: Hva? Er vi ikke norske? Jeg har jo til og med hørt gammelposten fortelle turistene at vi er laget av en lokal treskjærer. Da er vi jo norske!

Th.: Kroppene våre er selvfølgelig norske. Men vi er engler. Og for engler finns det ingen landegrenser eller nasjonalitet. Gud er ikke norsk. Og ånden som vi blåser på menigheten er heller ikke norsk. Vår jobb er å få menneskene til å føle seg som søsken. Uansett hvilket land de kommer fra og hvilket språk de snakker.

Kr.: Men da blir det kanskje feil å ha olympiader i det hele tatt?

Th.: Nei. Det syns jeg ikke. Det heter “Olympiske leker”, og det er jo artig å leke.

Kr.: Det er sant. Og søsken skal leke!

E.B.

Maria budskapsdag

25. mars er det Maria budskapsdag. Dagen feires til minne om da den unge Maria fikk et himmelsk budskap. Engelen Gabriel kom med beskjed om at hun skal bli mor til Guds Sønn, Jesus. Det var nok en overveldende opplevelse og litt av en oppgave å få. I Lukasevangeliets første kapittel kan vi lese at Maria tok imot beskjeden i tro, tillit og ydmyket.

Denne hendelsen er fremstilt av utallige bildekunstnere gjennom århundrende. Jeg har funnet fram et maleri av den italienske munken Fra Angelico som levde på

Søker du «Maria budskapsdag» på for eksempel Google bilder, finner du et vell av malerier i ulike stiler og fra ulike tidsaldre.

(Foto: Wikimedia Commons)

1400-tallet. Han har plassert hendelsen i et italiensk herskaphus med flotte søyler. Maria ser mer ut som en prinsesse enn en fattig lamsbyjente, og den blå kappen symboliserer at hun er himmel-

dronningen. I lysstripen mellom Gabriel og Maria kan vi skimte en due. Den er tegn på Den hellige ånd, og det er ved Åndens kraft Maria skal bli mor.

Anne

Prost Kristoffer Lønning Tørresen

**Prostens
HJØRNE**

Samarbeid

Den siste tiden og de siste årene har vi hatt ulike utfordringer, der den desidert største utfordringen har vært pandemien. Vi har levd i en slags unntakstilstand, der vi hele tiden har måttet gjøre endringer og tilpasninger. Gudstjenester og arrangementer har blitt flyttet på, avlyst og endret. På tross av pandemien har vi som kirke vært synlig i vårt lokalsamfunn og vi har gjort alt vi har kunnet for å holde dørene åpne og vi har opprettholdt felleskapet i menighetene våre.

Dette er takket være godt samarbeid. Vi har samarbeidet godt på tvers av arbeidsgiverlinjer, mellom oss ansatte, med våre engasjerte menighetsråd og alle våre frivillige.

De siste årene, og i den siste tiden spesielt, har vi sett viktigheten av samarbeid og at vi som kirke trenger mer samarbeid. Og i forbindelse med arbeidet rundt høringen om ny kirkelig

organisering så stod også samarbeid i fokus. Menighetsrådene og fellestrådene i vårt prosti har svart ulikt på mange av spørsmålene i denne høringen om ny kirkelig organisering, men alle har svart at vi ønsker mer samarbeid. I en komplisert høring som krevde mye av våre engasjerte rådsmedlemmer, så var det viktigste vi trakk frem nemlig samarbeid. Våre menigheter i trekloveren og hele Sør-Helgeland prosti er enige om dette, nemlig at vi trenger mer samarbeid. Det gjør meg som prost stolt og forventningsfull på vår fremtids vegne. Ingenting er avgjort enda, og vi vet ikke hvordan kirken vil være organisert i fremtiden. Men jeg håper at vi blir lyttet til. At uavhengig av hvilke modeller og strukturer som velges, så velger kirkemøtet mer samarbeid.

Samarbeid har styrket oss som kirke, det styrker menighetene våre og det gir oss fellesskap.

Når kalenderen snur

De skiftende årstider er noe av det mest fascinerende med vårt land.

Det går fra sommer til høst, til vinter og vår. Og når vi er på den mørkeste og kaldeste del av vinteren sukker de fleste av oss i min alder i lengsel etter våren. At snøen skal smelte, at vindene skal bli lunere og at regnet skal gi grønne vekster nytt liv.

Midt i mars kommer en av dagene vi lengter etter. I almanakken veksler den litt mellom 20 og 21. Det er helt ok. For vi vet at den kommer: Dagen da sol og måne har like stor makt, dagen da natt og dag er like lange: Vårjevndøgn, i år 20 mars.

Det gir håp, for da vet vi at våren er i anmarsj, selv om vinteren ennå kan gi oss noen snøbyger. Det tar vi da mye lettere for vi vet at det går over snart. Det bare understreker at vinteren er i ferd med å dø bort i sine siste krampetrekninger. Vi øyner nytt spirende liv. Nytt håp.

I kirken har vi også et årstids-verv. En dag med et budskap om at noe nytt er på gang. Vi kaller den Maria budskapsdag. Også den veksler litt på datoene i siste del av mars. I år er det 27 mars, fordi den legges til en søndag. Den nærmeste søndag som teller 9 måneder til 24 desember. Så lang var nemlig Guds graviditet i Marias liv. Spiren som ble lagt i mars ble til Frelserens liv i desember.

Og vi gjentar feiringen av den guddommelige unnfangelsen hver siste del av mars. Fordi det betyr at vi kan legge den gamle tid bak oss og se fram til det nye Gud vil gi oss når han egent-

lig kom selv gjennom sin enbårne sønn Jesus Kristus. Det er et tilgivelsens, nådens og kjærlighetens tideverv.

Bibelhistorien forteller oss om hvordan det gikk til .

Maria hadde englebesøk: Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg! Frykt ikke Maria! For du har funnet nåde hos Gud. Du skal bli med barn, og få en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus.

Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også barnet som blir født, være hellig, og kalles Guds Sønn. For ingenting er umulig for Gud, sa engelen til en litt skrekkslagen Maria, og hun svarte Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.

Like sikkert som vårjevndøgn er Maria budskapsdag. Vi som gleder oss til vår og sommer kan allerede nå også begynne å glede oss til en ny jul. Fordi Gud lar naturen fortelle oss at det er håp om ny giv og nytt liv. Som naturen lever vi og dør. Men i Kristus oppstår vi også til evig liv. Fordi ingenting er umulig for Gud. Vi har et forbilde i Maria. Også vi kan tjene Gud hver på vårt vis der vi er. Han er avhengig av vår lydighet, hvis han skal få gjort det han vil. Guds kjærlighet må også formidles gjennom oss.

Vikarprest Stein Unneberg

Gaver til Velfjord kirke

I serien «Gaver til Velfjord kirke» er tema denne gangen dåpen.

Døpefat i messing
Fat til dåpshandlingen, tilpasset døpefonten. Gitt av Rafael Johannesen Sveli. Giverens navn er gravert rundt kanten.

Foto: Johan Arnt Groven.

Dåpsfat i messing
Forært av lensmann Christen Taraldsen Axet (1729–1790) og kone Elen Knudsdatter. Det benyttes nå til å bære dåpsvannet fra sakristiet inn i kirken.

Foto: Johan Arnt Groven.

Framtiden for menighetsbladet "Treklovern" i Vevelstad

Menighetsbladet Treklovern startet opp i 2007 som et samarbeidsprosjekt mellom menighetene i Brønnøy, Velfjord/Tosen og Vevelstad. I 2007 hadde ikke Velfjord/Tosen og Vevelstad menighet eget menighetsblad. Initiativet kom fra Brønnøy menighet og daværende prost/sokneprester. Målet var et menighetsblad som omfavnet alle tre menighetene. Dette ville bidra til at Velfjord/Tosen og Vevelstad menigheter fikk utgitt menighetsblad.

Alle tre menighetene er godt fornøyd med samarbeidet og er enige om at Treklovern er et godt redskap for å nå ut med info til menighetene. Vi opplever også mange positive til-

bakemeldinger fra våre lesere.

Vi har hatt som mål at utgiftene til bladet mest mulig skal dekkles gjennom annonser og frivillige abonnementsinntekter. Vi har imidlertid hatt et økende underskudd de siste årene. Vi er takknemlige for alle som allerede betaler abonnement og for alle annonsører, men er avhengig av flere for å kunne fortsette samarbeidet og utgivelsen av bladet.

Vi ønsker derfor tilbakemelding fra våre lesere i Vevelstad om de ønsker at samarbeidet om menighetsbladet skal videreføres.

*Sigrd Vevelstad,
Vevelstad menighetsråd*

Ny sokneprest i Velfjord og Tosen sokn

Mathias Alpermann er tilsatt som prest i Velfjord og Tosen sokn. Han har takket ja, og planlegger å tiltre etter sommerferien. Treklovern vil komme tilbake til en nærmere presentasjon i neste nummer.

Trosopplæring - Samefolkets dag

Verksted for barnehagebarn i Velfjord i Kirke/barnehage/museums-samarbeid. Barna laget «Doudje» og band. Alt inspirert av museumets egen utstilling. Ungene klarte det fint selv om det var vanskelig arbeid. Konsentrasjonen var på topp. Servering av Gahkko som er betegnelsen på et brød med anis og mørk sirup.

Pizzasnurrer i kirken

Peacepaint

Kranseverksted

Brønnøy-konfirmantene

Dette skoleåret har vi 63 konfirmanter fra Salhus og BBU skoler. Korona og smittevern har naturlig nok preget og begrenset konfirmandundervisningen. Vi har blant annet avlyst de planlagte helgeturene til Velfjord.

Allikevel har vi gjort mye forskjellig. Vi har lagt vekt på at konfirmantene skal få være kreative og sette sitt preg på samlingene.

Tema vi har tatt opp er: Å høre til i kirken, dåp, nattverd, bønn, Bibelen, fred, død og sorg.

Alle konfirmantene har hengt sin fugl av papir på treet som står ved kirkens alter. Det viser at de har et hjem og en plass i kirken på samme måte som fuglene har hjem og rede i trærne. Jesus snakket om

fuglene i sennepstreet som et bilde på menneskene i kirken. En lørdag bakte konfirmantene pizzasnurrer som de spiste ved et langbord i kirken. Langs bordet lærte de om nattverden, måltidet Jesus innstiftet og som vi feirer i søndagens gudstjenester. Samme dag fikk de jobbe med Peace Paint, et maleprosjekt der de reflekterer over fred.

Jan Frode Hestås fra Larsens begravelsesbyrå var sammen med presten og samtalte med konfirmantene om død og sorg. Da laget konfirmantene også hver sin krans.

Vi kan be på mange måter. Konfirmantene har skrevet bønner på lapper og hengt på treet. Å tenne lys kan også være en bønn.

Anne Jørstad

Fugletre

Lyshjerte

I våpenhuset i Vevelstad kirke og på Visthus kapell henger det en minnetavle over omkommende i Vevelstad som har mistet livet sitt på havet. De omkommende på havet har ikke blitt funnet og har havet som sin gravplass. Minnetavlen forteller oss om hvilken tøff hverdag fiskerne hadde det når de rodde og seilte til Lofoten, ofte med små båter. Mange omkom på havet når båten kullseglet i dårlig vær. Ikke var det værmeldinger å få og de måtte stole på sine egne erfaringer når det gjaldt været. På minnetavlen ser vi slektsnavnene til flere familier som har omkommet. Det var ofte brødre og sønner og nære slektninger som rodde i samme båt. Man kan bare tenke seg for en katastrofe det var for familiene som satt igjen, når flere av den nærmeste slekten var rammet.

En historie fra Lofoten om redningsmenn

av Arnt O Åsvang

Den 23. januar 1893 vil stå som en av de svarteste dager i Lofot-fiskerens historie. Hele 119 mann ble igjen ute på blåmyra. Langt flere ble berget på de mest mirakuløse måter. Fra Vevelstad var det 3 båter som forliste, og 3 mann gikk med, de andre 12 av båtenes besetning ble berget.

Om morgenen var været godt, og båtene krysset ut til settene, men så kom uværet som sluppet ut av en sekk. Det blåste opp til vestlig storm. Båtene kappet bruket og begynte å søke til land. Her var det bare å holde unna- hovedsaken var å nå til land.

En brottsjø fylte en åtring fra Vevelstad så bare slemmene ble igjen. To av besetningen Andor Olsen, Vistnesodden og Ole Kjøløyemo, Forvik hengte seg i vantene til luvart og fikk båten til å trille for å kunne tømme ballasten, så båten ikke skulle synke. Denne reaksjonen var hurtig og ga tross alt en sjanse til å komme på hvelvet. Dette gikk bra, og etter en kort tid ble 2 av de 5 på hvelvet berget. Det var en båt fra Bogan som utførte denne redningen. Stormen økte etter hvert, og havet var som en heksegryte rundt dem,

men tross alt kunne de se Lofot-fjellene langt i det fjerne.

Så dukket det opp 5 båter langt borte- de forsvant igjen i neste bølgedal, men kom til syne igjen. Nytt håp tentes hos karene på hvelvet, som

hadde det verste i tankene. Hva ville så disse båtene gjøre?

De kunne se de komme nærmere med 5-6 klør satt- de var oppdaget. Fremste båt tok inn siste seillapp og red på bølgetoppene fram til dem. Kjentfolk. Naboe, Eliseus Andreassen og hans sønner fra Vistnes. Tomas Eliseusen sto midt i båten og ruvet i det sjøvåte hyret. Redningen kom nærmere- og så skjedde det, - Eliseus' båt strøk forbi hvelvet. Tomas hev seg inn mot det og fikk takk i de 2 karene, en under hver arm. Traus holdt han dem fast og dro dem inn i båten. Så på'n igjen og tredje mann var også berget mens seilassen fortsatte videre. Eliseus og de bergede rodde i sterk vind, men vårherre viste hvor denne seilassen ville ende. Om en tid var de vel i land i Moskenes, der de ventet til være ble bedre.

For de som ble utsatt for denne ulykka, var det ikke å legge seg i ro med dette. Ny båt ble kjøpt. Og de fortsatte fisket ut sesongen. Tomas Eliseusen sto ikke alene om bragden, han hadde god hjelp med å få redningsaksjonen til å klaffe.

Det som vi bør huske, er Tomas raske reaksjon i redningsøyeblikket, da det hele skulle skje på sekunder- i det øyeblikk båten streifet forbi hvelvet. Dersom Tomas ikke hadde vært i besittelse av den styrken han hadde, ville kanskje hans bergingsforsøk vært forgjeves- til tross for at han var i sin lys ungdom på 23 år.

Engang før hadde Tomas berget sin bror fra å drukne. Det hadde seg slik at de hadde fått en ny og uprøvet båt til Lofoten. Denne var vanskapt bygd, og første dagen den var i bruk, gikk den rundt. Det var godt vær og alle kom seg opp på hvelvet unntatt Odin som hadde tatt inn for mye vann og var tungt kledd. Tomas hoppet ut og fikk i siste liten, - tak om halsen på han og holdt han opp samtidig som han fikk tak i den ene tollen på båten. Redningen var ikke så langt borte, og både mannskap og båten ble berget. Men det viste seg at Tomas hadde holdt så hardt fast i tollen at hele tollbordet hadde bristet.

Tomas Eliseusen var født på Vistnes i Vevelstad 6. november 1869 og var av gammel Vevelstad slekt. Han var såleis i 13-14 års alderen med på lofotfiske. Etter sesongen i 1893 var det slutt. Eventyrlysten lokket. Og Tomas dro til Alaska og slo seg ned som gullgraver og tok etter hvert navnet Tom Vest. I 1901 besøkte han gamlelandet, men reiste over igjen, og ble der i 50 år før han kom tilbake i 1951. Selv om mye var glemt, hadde han minnet tilbake om det som skjedde på Vestfjorden 23. januar 1893. I sin ungdomsheim på Vistnes- stranda døde han høsten 1958 i høy alder. Tom Vest er begravet på Vevelstad kirkegård.

Fra Velfjord Historielags årbok «Fra fjord til fjell» 2011:

Da Velfjordkirka var nær ved å brenne opp

Velfjordkirka før restaureringen i 1974. Fra historielagets arkiv.

Av Herlaug Vonheim

Gjengitt med tillatelse fra forfatterens familie og Velfjord Historielag.

Dette er en historie som få eller ingen talte om, av mange grunner. Den kom for mine ører, jeg spurte og grov, og noterte det jeg fikk høre. Jeg innestår for sannheten av det som ble fortalt av folk som nå forlengst er borte.

Det var midt på vinteren og eiterkaldt. På søndag skulle det være gudstjeneste i kirken, og kirketjeneren måtte begynne å fyre i ovnen allerede lørdag, for å få temperaturen opp til kirkefolket kom. Det var en stor, sylinderformet magasinovn det ble fyrt i. Ovnen var plassert oppe mot koret, foran kvinnfolkbenkene. På gulvet under ovnen lå en jernplate. Det gikk et jernrør opp gjennom kirkeloftet og opp over taket. Jernrørene var falset sammen i en meters lengder og endene stukket inn i hverandre.

I ovnen var det kommet godt fyr, slik at den ristet av den harde trekken. Plutselig var det to ovnsrør som gled fra hverandre under himlingen, og all røken og varmen gikk opp på mørkeloftet.

Kirketjeneren så selvsagt at dette bar galt av gårde. Hun hadde åndsnærværelse til å gjøre det eneste riktige, åpnet ovnsdøren og gravde den brennende veden, glo og aske ut av ovnen og frem på kirkegulvet på den jernplata som lå der. Så sprang hun ut i kirkedøra og ropte på hjelp.

Gårdmannen i Nøstvik, Iver Pettersen, var nettopp på vei til morraffjøset. Han bar ei bøtte med kalvdrikke i handa. Han hørte nødropet, løp til kirken og fikk se hva som var på gang, slo all kalvdrikken utover glodungen på gulvet, og fikk ilden slukket.

Heldigvis for kirken var det bare snarrådige folk som var i nærheten. Denne situasjonen hendte omkring 1938-40. Iver P. Nøstvik døde i 1942.

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

Brønnøyspeiderne vinteren 2021-2022

Oppsdagerne i Svarthopen.

Også denne vinteren har for oss som for alle andre vært preget av corona restriksjoner og smitte.

Men vi har klart å holde hjulene i gang selv om vi har måtte endre på programmene flere ganger og vi har hatt en del avlysninger.

Da enda situasjonen var nokså normal var vi så heldige at vi fikk til vår tradisjonelle lysmesse i kirka. Det ble en flott opplevelse med mange medvirkende.

Alle enhetene (oppdagere 1-2 klasse, stifinnere 3-4 klasse, vandrere 5-9 klasse, roverne og de Makalauserne (alle aldri med forskjellige utfordringer) fikk til juleavslutning med grøt og de fleste fikk besøk av nissen vår Jan Arne.

Vi var også med og serverte grøt i handelsstandens julegate åpning.

Etter jul har de forskjellige enhetene vært mye ute, både på Gåsheia, Svarthopen og i Evens hage (prestegårds hagen). Vi har stort sett vært heldig med vær og vind og har fått utfolde oss med vinter aktiviteter. Lørdag dro vi i 2 busser til Mosjøen hvor vi var i badeland og etter 3 timers bading dro vi sammen til Milano o hvor det ble pizza på hele gjengen. Det ble en flott dag som alle trivdes med. Egentlig skulle vi vært i Hemavan den helga, men det var ikke mulig pga. Corona situasjonen.

Skolen vår i Sri Lanka har fortsatt klart å holde koken, og kjempe spennende er et samarbeid med andre skoler og organisasjoner i Sri Lanka som jobber med opplysning om rettigheter til funksjonshemmede i Sri Lanka og med å vise hvilken

ressurs mange med forskjellige utfordringer er. De ansvarlige for skolen vår gjør en flott jobb med selve skolen, men også en fantastisk jobb i forhold til aksept og rettigheter for alle elevene.

Framover har vi mye spennende, det første som skjer er at alle speidere i verden skal feire verdens tenkedagen som i år har dette temaet internasjonalt, vår verden, vår framtid på norsk, på engelsk Our world, our equal future. Vi skal feire med en Gudstjeneste og så et lite arrangement i Evens hage. I hagen blir det bål, over hele verden skal speidere tenne bål og varder for å spre ønsket om en god framtid for alle verdens mennesker.

I april er det årsmøte for hHelgeland krets i leirfjorden og samtidig blir

- SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE - SPEIDERNE -

Oppdagerne på Kefas.

det patruljefører kurs og leder kurs. Lederkurset er åpent for alle og er det noen rundt omkring i brønnøy, Sømna, Velfjord og ellers nærområdet som har lyst til å vite litt mere om hva vi holder på med, og som kanskje kan tenke seg å hjelpe noe til, så ta kontakt og meld dere på kurs.

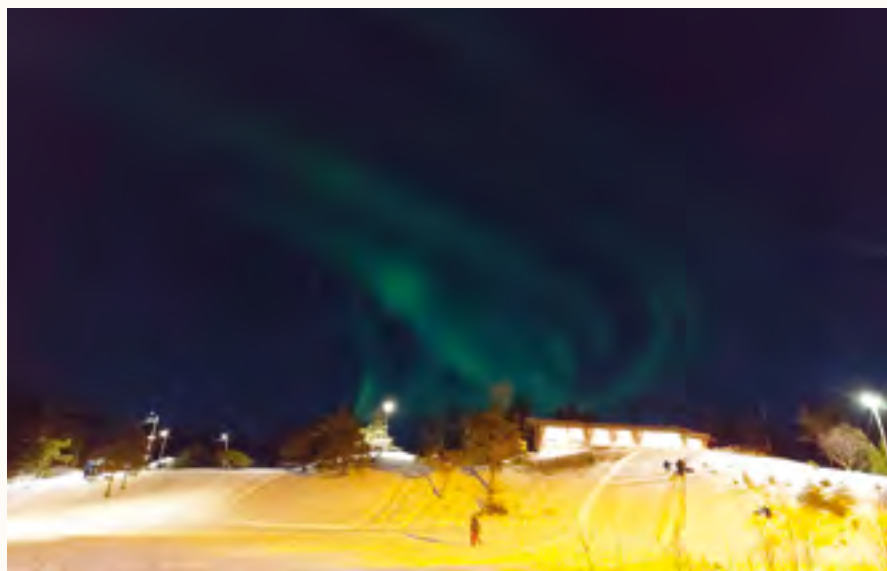
Til sommeren blir det landsleir i Sandnes (Forsand), vi regner med å bli en stor gjeng som drar av sted på 11 dagers tur som i tillegg til leirolevelsene gir oss en dag i dyreparken i Kristiansand på vei hjem.. Det blir spennende.

Vi kan fortsatt veldig gjerne ha flere voksne med til å hjelpe oss framover, så i år som det er frivillighetens år, kan det kanskje være noen som føler seg kallet til å værer med.

Kirsten Østergård

Lysmesse.

Nordlysvandrerne på Gåsheia.

Vandrerne på Gåsheia.

FASTEAKSJON 2022

«Håp i en dråpe vann»

En dråpe vann gir håp i tørken

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

Nye metoder: Agronomen har ansvar for 17 områder med 12 bønder i hvert område. Han lærer dem om nye metoder og hvordan en får mest ut av grønnsaksåkeren sin.

Alt Takondwa Phanga (26) tar i spirer og gror, og det går gjetord om den flinke agronomen i mils omkrets. Selv har han bare et mål og det er å dele raust med kunnskapen sin, slik at småbønder kan komme seg ut av fattigdom og sult.

TEKST: ANETTE TORJUSEN

FOTO: HÅVARD BJELLAND

Tørke skaper akutt sultkrise for millioner av mennesker hver eneste dag.

Et håp kan begynne med en dråpe vann. Det kan gi en fremtid uten sult, fattigdom og konflikt. Vann kan endre et liv, en landsby og et land. Vann er livsviktig. En av dem som ser det hver eneste dag er agronom Takondwa Phanga.

Vi er i landsbyen Chingagwe i Malawi, der tolv småbønder får opplæring i moderne jordbruk.

– Her hjelper jeg småbønder med å høyne kvaliteten på avlingene slik at de kan høste mer og samtidig øke inntektene sine, forteller han.

Prosjektet startet i desember 2020, og allerede et år senere har bøndene tredoblet inntektene sine. Selv gir han opplæring i 17 områder.

Målet er å få småbønder ut av fattigdom og sult, samtidig som de utvikler seg som bønder. I Malawi lever 80 prosent av landbruk, og så mange som fire millioner mennesker mangler tilgang til vann.

De tolv bøndene vi møter i dag, har investert i et sett med kvalitetsfrø, et vannings-system og gjødsel. I tillegg lærer de seg gode metoder for å utvikle jordbruket sitt.

– Jobben min er perfekt for meg. Min lidenskap er å hjelpe bønder til å utvikle seg slik at de kan få bedre resultater. Gjennom jobben min kan jeg være med på å gjøre en forskjell.

Det tradisjonelle jordbruket skaper stort press på både jorda og vannressursene. De moderne jordbruksmetodene, som gir større og sikrere avlinger på mindre areal og bruker mindre vann, er utilgjengelige for småbønder i verdens fattigste land.

Både irrigasjonsutstyr, frø og kunstgjødsel selges kun i store kvanta. Bøndene mangler utdanning og de færreste har råd til å investere.

Bønder som benytter seg av moderne jordbruksteknologi, slipper å hente vann i brønner og elver. I stedet fyller de en bølge med vann, som er koblet til to slanger. Slangene har små hull, slik at vannet pipler ut og gir en jevn vanning av grønnsakene. Bøndene kjøper seg en startpakke som består av kvalitetsfrø, et irrigasjonssett og gjødsel. Et slikt sett koster rundt 100 kroner. Før måtte de hente vann flere ganger om dagen slik at plantene fikk nok vann. Takket være irrigasjonssystemet, får plantene vannet de trenger.

Ofta kan det være trangt om plassen i landsbyer og hager, derfor er også plassutnyttelse et viktig tema Phanga lærer bort. I stedet for å plante en rad med tomater, bruker de samme plassen til å dyrke to rader. I tillegg får bøndene en innføring i hvilke grønnsaker som egner seg best å dyrke og hvordan de best bør oppbevares slik at de kan øke inntektene sine.

– Bøndene som er med i prosjektet har tjent nok til å kjøpe seg en hønsegård, skoleuniformer eller sende barna på skole. De har også nok mat til hele familien. I tillegg kan vi se at de kjøper mer land og dermed utvider jordbruksarealet sitt, forklarer han.

Etter at bøndene ble med i prosjektet, kan agronomen se stor forskjell i folks liv.

– Bøndene og familiene deres har nå enkel og forutsigbar tilgang til grønnsaker. De har økt inntektene sine og de investerer videre. Før hadde de kanskje ingen el-

Tenner håp: Takondwa Phanga er agronom og bruker yrket sitt til å få bønder i Malawi ut av fattigdom.

ler lite penger. Nå har de en stabil inntekt, som sørger for næringsrik mat på bordet hver eneste dag.

Denne endringen gjør at han har tro på fremtiden.

– Målet mitt er å få andre til å se hvordan de selv kan endre sine liv. Som nyutdannet håpet jeg at jeg skulle få oppfylt min drøm om å jobbe i Kirkens Nødhjelp. Nå gjør jeg det, og det gjør meg glad og takknemlig. Måten Kirkens Nødhjelp jobber med lokalsamfunn på, er riktig og viktig. Jeg er veldig stolt over at jeg får være med på å forandre verden.

Hvordan kan DU bidra?

Kan du tenke deg å hjelpe til praktisk (bøssebærer, sjåfør, administrasjon) kontakt din menighet. Brønnøy, Velfjord/Tosen: 750 09 550 Vevelstad: 978 74 646

Eller gi en gave: sende gave til konotonummer 1594 22 87493, VIPPS til 2426, eller sms VANN til 2426 (250,-)

JULEKRYBBER i Evens Hage og Bieskogen i Velfjord

*Tekst: Hanne Nielsen og
Vibeke Steinsholm
Foto: Vibeke Steinsholm*

I jula 2021 sto det to julekrybber i Brønnøy kommune. En i Evens Hage ved Prostegården i Brønnøysund og en i Bieskogen i Velfjord.

I Evens Hage var det andre året at vi satt opp Julekrybba. Og i år hadde vi et nytt tema knytta I krybba var det besøk av en mengde småfugler laget av barn ved BBU/ SFO og Speidergruppen Stifinnere. I tillegg laga vi

mat for levende fugler som vi hang opp i trær i hagen. Jesus var jo født som et barn og fuglene som besøker krybba tenker vi gir dette barnet glede og minner både Jesus og oss på at vi skal ta vare på fuglene og naturen også om vinteren. Fram mot jul ble Julekrybba i Evens Hage brukt inn i en julevandring for barnehagene som en forlengelse av julegudstjenestene for barnehagene i Brønnøysund.

I Velfjord ble krybba til i et samarbeid mellom konfirmanter,

Klokkargården barnehage, kirka og museet i Velfjord. Vi hadde verksted med å lage fuglene og fuglemat i Museet med barnehagen. I museet fikk vi og en fin omvisning i den nye utstillinga der endel av utstillinga handler om den flotte ville naturen i Velfjord. Konfirmantene laget selve krybba sammen med Kåre Lande, Hanne Nielsen og Kristoffer Lønning Tørresen. Krybba i Velfjord har blitt ivrig besøkt av Klokkargården barnehage.

Eit lite følge var på vandring. Ved første augekast såg dei ganske alminnelege ut. Dei fleste var menn, men det var også eit par kvinner i følget. Gjennomsnittsalderen var nok nærare femti, men ein av mennene såg i alle fall ikkje ut til å vere meir enn tjuefem. Felles for alle var det triste ansiktet og det unnvikande blikket. Og dei hadde god grunn til ikkje å smile til verda. Dette var nemleg flokken av dei som var avslørt. Avslørt av den største avisa i landet. Denne avisa hadde spesialisert seg på å avsløre det gale folk hadde gjort. Derfor måtte mest alle kjøpe avisa og lese det som sto der. Mange likte ikkje all denne avsløringa, men dei måtte jo følge med. Kanhende var det nokon dei kjende som vart avslørt denne gongen.

Avsløringa var temmeleg brutal. Namn og bilde av dei avslørte og av huset dei budde i. Naboar og arbeidskollegaer vart spurt om kommentarar. Ingenting var skjult. Det dei avslørte hadde gjort, var heller ikkje noko å vere stolt av. Her var det snakk om mord på familiemedlemmar, økonomisk utruskap, konemishandling, seksuelle overgrep, simpelt tjuveri, juks med offentlege midlar og salg av narkotika.

Det var eit følge prega av skam som drog fram på vegen. Litt skam over det dei hadde gjort, men mest skam over å vere avslørt. Der dei for fram hadde dei blikket festa i bakken. Dei prøvde å unngå alle som sto langs vegen og såg på dei. Som kjende dei att frå avisartiklane. Nokre av vandrane prata lågt seg i mellom. "Det er blodig urettferdig at vi skal gå her til spott og spe," sa ein. "Eg trur ikkje vi er noko verre enn dei som står langs vegen og ser på oss. Dei har nok og sine svin på skogen. Dei har berre vore heldigare." "Du har så rett," mumla sidemannen. "Og det er mange andre som også burde gå her. Kva med statsleiarane som driv og krigar, eller foreldre som ofrar borna sine for karrieren. Eller stortingspolitikarane som utnyttar systemet og vel så det." "Du må slutte å snakke om alle dei andre," kom det frå ei av dei få kvinnene som var i følget. "No er det oss det gjeld."

Plutseleg vart følget uroa av høg klokkeringing. Ringinga kom frå ei gamal, grå steinkyrkje som låg attmed vegen, bak ein mosegrodd steinmur. "Sjå på den!" ropte

Avslørt

ein av dei fremste i følget." Den ser ikkje akkurat velstelt ut." No såg alle at at graset sto uslått rundt kyrkja, og at steinmuren var begynt å rause ut. Den malingsslitte døra sto på gløtt, og utan vidare diskusjon gjekk følget stille inn.

"Dei stirrar på oss", kviskra ein av dei første engsteleg til sidemannen. "Det skulle du vel vere vant til no," svarte den andre med dårleg skjult ironi. Følget sette seg stilt ned i ein klump bakerst for seg sjølv. Nokre av dei hadde knapt vore i ei kyrkje før, og såg seg undrande omkring. Framme i det eine hjørnet skjedde det noko. Ein liten flokk menneske knelte i ein halvsirkel mens presten delte ut eit eller anna. "Kva er det som foregår?" spurte ein av dei bakerste og strakte hals. "Det er dei aller helligste som får brød og vin," svarte ein som tydelegvis var kyrkjevant. Dei andre hadde faktisk lurt på om mannen var

prest, men dei snakka aldri om slikt. "Er det slik dei aller helligste ser ut?" "Kanskje vi heller skal seie: Dei aller skinnhelligste" kom det frå han med ironien.

"Eg kjenner eit par av dei der framme", sa ein med lokal tilknytning. "Dei er ikkje så veldig hellige akkurat. Og der er ei til som eg kjenner! Kva gjer ho der framme? Ho forstår no vel ingenting av det som foregår."

---som han gav til soning for alle deres synder... Orda til presten nådde gjennom den låge mumlinga bakerst i kyrkja. Det vart heilt stilt. Ein av dei som var minst kjent i kyrkjehuset, snudde seg til sidemannen: "Dette kan då umuleg vere dei aller helligste. Det er vel heller dei som er avslørt, sånn som oss."

Dei som hadde knelt, reiste seg og kom ned. Nye gjekk opp til presten og knelte ned. Yngstemannen i følget såg usikkert på dei andre. Kunne dette vere noko for oss? Skal vi gå fram? Han fekk ei svak hoderisting til svar. Den eldste i flokken reiste seg og gjekk ut. Dei andre fulgte stille etter.

Følget av dei avslørte gjekk vidare på vegen. Blikket var festa i bakken. Børa av skam var ikkje blitt mindre. Dei måtte gå, sjølv om ingen visste kvar vegen gjekk.

E.B.

Diakonale temakvelder

Brønnøy menighet har lenge ønsket å legge til rette for temakvelder med fokus på ulike diakonale utfordringer. Gjerne et par kvelder i semesteret. Målgruppe er i hovedsak voksne (fra unge voksne til godt voksne) bosatt i Brønnøy – eller også andre steder på Sør-Helgeland om noen skulle finne det mulig å ta turen.

Dette blir samtidig også en møteplass med mulighet for prat rundt bordene, både knyttet til aktuelt tema og ellers det som opptar en, samt enkel servering. Kefas, menighetshuset vårt, er godt egnet til slike samlinger og har tilgjengelig atkomst for alle. Kveldene vil i all hovedsak ha fri éntre, men med mulighet til å legge igjen noen «kaffekroner».

I 2022 ønsker vi å fokusere ulike tema med utgangspunkt i overbygningen «psykisk helse». Foreløpig er ikke program ferdig utarbeidet, så vi vil komme tilbake med mer informasjon bl.a. på våre hjemmesider/FB-side og annonsering i BA.

Vi håper mange vil finne dette interessant, møte opp og slik være med og bidra til en ny møteplass med godt felleskap og gode samtaler. Sammen kan vi løfte og styrke gode verdier vi ønsker å bygge våre liv og vårt lokalsamfunn på.

Hva gjør oss robuste i møte med livets utfordringer? Hvordan lever vi godt med egen og andres sårbarhet, våre ulikheter? Hva gjør oss «sterke» - sammen? Hva kan Brønnøysamfunnet bidra med i denne sammenheng (lag/organisasjoner/aktiviteter/tro- og livssynsfellesskap osv)?

Vi ser for oss mange spennende innfallsvinkler og håper å kunne utfordre aktuelle, gjerne lokale, (fag) personer til å innlede de enkelte kveldene. I denne prosessen er det også naturlig å samarbeide med relevante lokale instanser (offentlige og ideelle). Kanskje vil det oppstå nye fora eller møteplasser på veien?

Diakon/diakoniutvalg

Lokalt gjennomføres Fasteaksjonen til noe ulike tider:

Velfjord/Tosen: Lørdag 2. april: Vaffelsalg på Velfjordsenteret + bøsseaksjon i Hommelstø

Brønnøy og Vevelstad: dør-til-dør-aksjon tirsdag kveld 5. April

Ta godt imot bøssebærerene når de kommer (de fleste er konfirmanter). Ha gjerne kontanter i beredskap eller vipps ditt beløp til aksjonen.

Slekters gang

VELFJORD

DØPTE

05.12.21 Oda Johansen Vågan

DØDE

17.11.21 Reidunn Oleanne Tomasli
17.12.21 Unni Synnøve Hansen

VEVELSTAD

DØPTE

28.02.2021 Liv Kristine Strand Hansen
28.03.2021 Ingrid Kristiansen Nedrelid
16.07.2021 Viktor August Kachisico U Eivindsen
18.07.2021 Teo Laugen Kristiansen
24.07.2021 Tiril Simonsen Nergård
10.10.2021 Astrid Helmersen
30.12.2021 Daniel Mikal Johansen, døpt i Visthus kapell

DØDE

26.08.2021 Ronald Lind
10.09.2021 John Arne Nilssen
10.11.2021 Gerd Logan
05.12.2021 Leif Konrad Pedersen
04.02.2022 Torbjørn Helgesen

BRØNNØY

DØPTE

14.11.21 Thea Emilie Spjøtvold Eid
25.12.21 Tallak Thordvaldsen Stene
02.01.22 Louise Sofie Holm-Stegli
23.01.22 Mia Trælvik Øverås
27.02.22 Isak Stangvik Mathiesen

DØDE

21.10.21 Frode Magnar Kristiansen
24.10.21 Torbjørn Tilrem
01.11.21 Gudrun Johansen
01.11.21 Leif Sverre Johansen
04.11.21 Brit Johanne Fjeldall
05.11.21 Åse Marie Antonsen
07.11.21 Laila Elisabeth Bjørnstad
09.11.21 Elisabeth Oline Wik Lilleholt
29.11.21 Gerd Synnøve Markussen
29.11.21 Tommy Larsen
20.12.21 Alfred Reisänen
22.12.21 Oddmund Aksel Johansen
22.12.21 Evy Kristin Fagerland
24.12.21 Jarle Henning Vågan
27.12.21 Asbjørn Anngjør Johnsen
30.12.21 Hildur Nelly Sofie Johansen
02.01.22 Harald Johannes Kristiansen
13.01.22 Turid Johansen
14.01.22 Per Halstein Andersen
31.01.22 Sigfred Iversen
31.01.22 Vivi Helene Stokvold
03.02.22 Johanna Husøy
03.02.22 Willy Skogly
17.02.22 Jorunn Alvilda Nøstvik
17.02.22 Magne Asbjørn Myhre

Et jubileum som ble borte

Den gamle steinkirka med murer fra slutten av 11-hundretallet brant ned etter et lynnedslag natt til julaften i 1866. Den ble bygget opp igjen i den form vi ser den i dag, og innviet i oktober 1870.

Med andre ord kunne vi feiret 150-årsjubileum høsten 2020. Det ble borte i alle smitte-verns-begrensningene. Treklovern finner det riktig å minne menighetene om den alder og verdighet som Brønnøy kirke er bærer av. Derfor vil vi hente fram litt av det som ble gjort under 125-årsjubilet.

Markeringen den gang var ikke minst viktig for å få oppslutning om at kirka måtte restaureres.

Planprosessen kom i gang, og i 2008 var arbeidet utført.

Vi trykker en prolog til dagen, skrevet av Vigdis Hals Nielsen, lærer, lokalpolitiker og aktiv i menighetens ve og vel.

(Vi gjengir siste del)

Brønnøy kirke 125 år

Vi er glad i vår kirke med sin form litt sær:
kort avstand fra dør og til koret.

Gud fader og sønn kommer oss så nær
når presten legger ut ORDET.

I benkene sitter man som i en ring
- og mest kan ta hverandre i hånden
og være sammen om de kirkelige ting
som helliggjøres av Ånden.

I dag feirer kirka hundretjuefem år
- ingen STOR -alder just for en kirke !
Men mange er de som i disse år
har hatt sitt daglige virke.
Og enda flere har lyttet til
budskapet i sorg og i glede
og merket at HAN både kan og vil
med sitt ord være hos oss til stede.

La oss bruke vår kirke og holde i hevd
tradisjoner til glede og gavn!

Våre forfedres minne er det vel verdt.

Det vil tjene vårt folk og vårt land.

La oss lytte til klokkenes malmtunge slag:

«Kom til tjeneste her i Guds hus!»

Det vil åpne vårt sinn og styrke vår dag,
gi vår gjerning et klarere lys.

Må så Gud holde vakt over kirka vår
- både menighetslemmer og bygg -
gi vekst og nytt liv gjennom mange år,
slik at gammel og ung kan bli trygg
på at «Gud er attåt», til Ham kan vi be,
og da har han lovt vi skal få.
Men husk, vi må hans vilje skje
i det store som også det små!

Vigdis Hals Nielsen

Påtroppende prost Even Borch og avtroppende kapellan Marta Botne Meling var tilstede på jubileumsfeiringa i 1995. Marta holder hare-speider Karl Anders Østergård på fanget.

For å opprettholde dagens Treklover trenger vi din hjelp. Vi håper du fortsatt vil støtte oss med Menighetsbladet.

*Takk for din gave!
Redaksjonen*

Kvittering			
Innbetalt til konto	Beløp	Betalerens kontonummer	Blankettnummer
4516 15 66911			6167051353
Betalingsinformasjon Gave til felles menighetsblad for Brønnøy, Vevestad og Velfjord/ Tosen		GIRO Underskrift ved girering	
Betalt av		Betalingsfrist	
		Betalt til	
		Brønnøy kirkekontor	
		Postboks 92	
		8901 Brønnøysund	
Betalt konto		Kvittering tilbake	
Kundidentifikasjon (KID)	Kroner	Øre	Til konto
H			4516 15 66911
			<6167051353>

Følg med på internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken

Ledig annonseplass

Ledig
annonseplass

Ledig annonseplass

Ledig
annonseplass

Telefon: 959 44 134
Storgata 21, 8900 Brønnøysund
E-post: larsens.byraa@gmail.com
www.larsensbyraa.no

SINUS

Storgt 2 - 8900 Brønnøysund
Tlf (047) 75 00 80 00
Epost: bronnoysund@sinus247.no

Vevelstad Gjestegård

Rorbuer og båter

Forvikveien 138, 8976 Vevelstad
Telefon: 41 68 52 99
Epost: post@vevelstadgard.no

Sømnaveien 95, 8900 Brønnøysund

Telefon: 97 72 27 35

E-post: post@br-el.no

Det koster litt å lage menighetsblad

Menighetsrådene i Vevestad, Velfjord/Tosen og Brønnøy har diskutert framtida for menighetsbladet "Trekløvern". For å kunne fortsette med bladet, trenger vi en mer forutsigbar økonomi. Nå vil vi oppfordre alle som leser bladet og setter pris på å få det, til å betale inn en frivillig kontingent. La oss si, 100-200 kroner for 2022. Beløpet kan betales til konto 4516 15 66911.

Kirkeblad for Brønnøy, Velfjord/Tosen og Vevelstad menigheter

Ansvarlig redaktør:

Even Borch

Redaksjonssekretær:

Laila Henrichsen

Adr: Brønnøy kirkekontor

Menighetsbladets kontonr.
4516 15 669.11

Trykk: Forretningstrykk AS, Bodo

Brønnøy kirkekontor

Storgt 10 - 8900 Brønnøysund

Telefon 75 00 95 50

Postboks 92,

8901 Brønnøysund

e-post: post@bronnøykirke.no

Vanligvis åpent:

mandag - fredag kl 0900-1500

Ekspedisjonstid

mandag-fredag kl 10.00-12.00

- ellers etter avtale

Brønnøy kirke/ kontor for

organist: tlf: 75 02 10 55

Brønnøy sokn:

Adr: Brønnøy kirkekontor

www.bronnoy.kirken.no

Sogneprest:

Anne Gjørstad, tlf. 92817226

Ansatte:

Daglig leder/kirketjener:

Daglig leder Laila Henrichsen

tlf. 400 73 521

Diakon: Gry Netland-Ebbesen

tlf: 75 00 95 55 - gry.n.ebbesen@bronnøykirke.no,

mob. 47634572

Kirketjener Dagrun Bjørgan

tlf: 906 27 298

Kirketjener/vaktmester:

Ketil Skommo, tlf. 90555882

Trosopplæringsmedarbeider

Hanne Nielsen, tlf: 97703854,

hanie601@hotmail.com og

Vibeke Steinsholm, tlf: 94978439,

viems@online.no

Kantor Jelena Ebbesen, tlf. 99107149

Brønnøy menighetsråd

Leder: Jørn-Stian Brønmo Elden

Brønnøy sogn kirkemusikk

postb. 92, 8901 Brønnøysund

knt.nr.: 4516.17.474.52

Velfjord og Tosen sokn

www.velfjord.no/kirken

Kirketjener: Hanne Nielsen

Organist: Liv Anne Grubbmo,

tlf. 99610769

Leder Velfjord/Tosen menighetsråd:

Solrun Thomassen

Brønnøy kirkelige fellesråd

(Brønnøy og Velfjord/Tosen sogn)

Adr: Brønnøy kirkekontor

Leder av fellesrådet:

Jørn Johansen, tlf. 95047019

Kirkeverge:

Jan Edgar Kristiansen,

tlf: 97 87 46 46

Sør-Helgeland prosti

Adr: Brønnøy kirkekontor

Prost:

Kristoffer Lønning Tørresen,

tlf. 975414

Vevelstad sokn

Adr: Kirkekontoret,

8976 Vevelstad

tlf. kirkekontoret: 75 03 73 24

Sokneprest; Kristina Koskevica,

tlf. 99229688,

kristina.koskevica@bronnøykirke.no

Kirkeverge: Jan Edgar Kristiansen

tlf: 97 87 46 46

e-post: jan.kristiansen@bronnøykirke.no

Adresse: Kirkekontoret,

8976 Vevelstad

tlf. privat: 75 03 73 70 -

mobil: 994 05 315

Organist: Liv Anne Grubbmo,

tlf. 92817226

Kirketjener: Jack Hugo Haukland

tlf: 902 77 656

Leder Vevelstad menighetsråd:

Sigrid Vevelstad, tlf. 416 85 299

Felles

Treklovern

Felles

Gudstjenester i VEVELSTAD menighet

27.03.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
17.04.22 Vevelstad kirke kl. 10:30 -
1. påskedag
08.05.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
17.05.22 Vevelstad kirke kl. 10:00?
22.05.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
05.06.22 Vevelstad kirke kl. 10:30
19.06.22 Vevelstad kirke kl. 10:30

Gudstjenester i VELFJORD/TOSEN menighet

27.03.22 Velfjord kirke kl. 16:00
10.04.22 Velfjord kirke kl. 16:00
17.04.22 Velfjord kirke kl. 16:00
08.05.22 Velfjord kirke kl. 16:00
17.05.22 Velfjord kirke kl. 11:00
26.05.22 Velfjord kirke kl. 16:00 -
Samtalegudstjeneste
05.06.22 Velfjord kirke kl. 11:00 -
Konfirmasjon
19.06.22 Velfjord kirke kl. 16:00

**Velkommen
til kirke!**

Gudstjenester i BRØNNØY menighet

20.03.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
27.03.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Familiegudstjeneste
03.04.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
10.04.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
14.04.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Skjærtorsdag
15.04.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Langfredag
17.04.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - 1. påskedag
24.04.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
01.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Samtalegudstj. Salhus
01.05.22 Brønnøy kirke kl. 13:00 - Samtalegudstj. BBU
07.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Konfirmasjon Salhus
07.05.22 Brønnøy kirke kl. 13:00 - Konfirmasjon Salhus
08.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Konfirmasjon Salhus
14.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Konfirmasjon BBU
15.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 - Konfirmasjon BBU
17.05.22 Brønnøy kirke kl. 15:00
22.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
29.05.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 – Ingen gudstjeneste
05.06.22 Brønnøy kirke kl. 11:00 – 1. pinsedag
06.06.22 St. Knuts kirkeruiner kl. 17:00 – Prostigudstjeneste
12.06.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
19.06.22 Brønnøy kirke kl. 11:00
26.06.22 Brønnøy kirke kl. 11:00

Det kan bli endringer underveis. Følg med i lokalavisa eller på
internett www.bronnoy.kirken.no og www.velfjord.no/kirken